

γάρου τού 'Αλή να παραπονεθή για τή διαγωγή του Προξένου. 'Ο Σατραπής άμα άκουσε τά διατρέξαντα, έξωοργίσθη, έκεινή όμως τή στιγμή, κατά τύχη, έμπησε στη σάλα ό Πουκεβίλ και δείχνοντας τόν έπιστάτη, είπε στον 'Αλή :

— Αυτόν τόν μασχαρά τόν έδειρα !
— Πουκεβίλο, άστα αυτά ! εφώνασε ό 'Αλής. 'Εδώ δέν περνώνε ! 'Οποιοσ δέρνε τόν δέρνουμε !

— Θα μου περάσουν κι' αυτά και άλλα, κι' εδώ και στην Πόλη ! απήντησε ό Πουκεβίλ, ό οποιοσ άφου έπεσε τά λόγια αυτά γύρισε τή ράχη κι' έφυγε, αφήνοντας μανιώδη τόν Τύραννο.

'Ο 'Αλής από καιρό είχε μάθει ότι ό Πουκεβίλ έγραφε στην Κυβέρνησι του εναντίον του. Κατόρθωσε λοιπόν να δωροδογήσει τόν ταχυδρόμο του Πουκεβίλ, έναν κάποιον Τάταρη, και έτσι ή Γαλλική άλληλογραφία, προτού φτάση στο Γαλλικό Προξενείο, περνούσε από τό Σεράφι του 'Αλή, όπου ένας Γαλλομαθής διερμηνεύς άπεσφάγγισε με τέχνη τά έγγραφα κι' έξηροδωσε στον κούφο του τό περιεχόμενο. Τό ίδιο γίνονταν και για τίς εκθέσεις που ό Πουκεβίλ έστειλε στο Παρίσι. Πρώτα περνούσαν από τό Σεράφι ! Αργότερα, όταν ό Πουκεβίλ εκατάλαβε την παραβίασι αυτή τής άλληλογραφίας του, έγραφε με ζουπτογραφική κλειδα, και δε μπορούσαν να διαβασθούν τά έγγραφα του. 'Αλλ' ό πονηρός 'Αλής έδωροδόκησε τήν ύπηρεσία του Πουκεβίλ, Γιαννιώτσια, και πήρε αντίγραφο του ζουπτογραφικού αυτού λεξιλογίου κι' έτσι έμάθενε και τό περιεχόμενο των ζουπτογραφικών έγγραφών. Σ' αυτά ό Πουκεβίλ έξωοργαίσε τόν 'Αλή με τά μελανότερα χρώματα και συνειβούλενε τό Γαλλικό 'Υπουργείο τών 'Εξωτερικών να πείση τήν 'Υψηλή Πύλη να κηρύξη τό Σατραπία φ ε ρ ο μ α ν λ η, δηλαδή έκλιτο μετá θανατικής καταδίκης. 'Ο 'Αλής εκάλισε τόν Προξένου τής 'Αγγλίας, 'Ελληνα τήν καταγωγή, Φορέστη και του έδωσε να διαβάση τό κατηγορητήριο αυτό.

— Βλέπετε τι γράφει ό κατοχικός ό Πουκεβίλος ; εφώνασε με μανία. Ζητάει να μου πάρουνε τό κεφάλι ! 'Ο κ ι α φ ή ρ ο !

Και έτριξε τά δόντια. 'Ο Φορέστης καθήσυχασε τόν 'Αλή και πήγε να ιδή τό Γάλλο αναδέλωό του, τόν οποίον έσημβούλευσε να ζητήσει από τό Παρίσι τήν ανάκλησί του.

— Φύγετε από τά Γιάννενα κίριε Πουκεβίλ ! του είπε. 'Ο 'Αλής εινε λυσσασμένος εναντίον σας και δέν έξωο ως που θα τόν παρνούση ό θμός.

'Ο Πουκεβίλ γρήγορα επέτρεψε τή μετάθεσι του από τά Γιάννενα. 'Όταν έφυγε, εκάλισε σε... γεύμα άποχαριστιασίου τόν 'Αλή, σύμφωνα με τά διπλωματικά έθιμα ! 'Ο 'Αλής δέχτηκε. 'Εκει που έτρωγαν, του είπε :

— Έμαθα όλα όσα έγραφεσ εναντίον μου ! Μπαρόλο... 'Εδοίκαμε καλά τόν άγέντη σου, σινιούρε Πουκεβίλο ! Σγός τώρα να τόνε δουλέψης κοντά κι' άλλους βεζυράδες !...

'Ο Πουκεβίλ έγέλασε και με Γαλατική εύστοχία τόν έσημβούλευσε να... γινή άνθρώπος !

ΑΝΕΜΩΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Ο ΕΡΩΤΑΣ

'Ο νέος στον όποιον μιá ωραία γυναίκα λέει : — «'Ας είμαστε φίλοι», νοιώθει όλο τό κενόν τής φιλίας. 'Ο γέρος, στον όποιον μιá ωραία γυναίκα λέει : — «'Ας είμαστε φίλοι», νοιώθει όλο τό κενόν του έρωτος.

Γιά να γνωρίσης καλά τίς γυναίκες, πρόχει να τίς άκούσης να μιλάνε για άλλες γυναίκες.

'Όταν μιá γυναίκα μιλάει συχνά για έναν άντρα, αυτό σημαίνει ότι τής άρέσει. 'Όταν δέν λέη τίποτε, σημαίνει ότι τής άρεσε άλλοτε.

Ποιά μητέρα συλλογίζεται χωρίς άνησυχία τή γυναίκα που θα συναντήση ό γυιός της και ποιά πατέρα σκέπτεται χωρίς τρόμο τόν άντρα που μπορεί να παντρευτή τήν κόρη του :

'Η γυναίκες βέβαια έχουν εφύρησι τά δάκρυα, αλλά οι ξανθές εφείραν τό πένθος και οι γρηές τους πέπλους.

'Ο έρωσ εινε μιá καθαρή αίσθησις τήν όποιαν ό πολιτισμός μετέβαλε σε αίσθημα !...

Σε μιá γυναίκα ό φίλος της δέν βλέπει παρά τόν άγγελον εκεί που ό σύζυγός της δέν μπορεί να δη παρά τόν διάβολο ! Καθ' όν δε χρόνον ένας τρίτος βλέπει άπλούστατα τή μητέρα, ένας άλλος δέν βλέπει παρά τήν πειθρά ! Και τό πιο παράδοξο εινε ότι συνήθως και οι τέσσερες βλέπουν τήν άκριβη πραγματικότητα.

'Εκείνοι που διαθέτουν ένα μέρος του καιρού των για να κατολογοσιν τίς γυναίκες, έχουν χάσει κατά γενικόν κανόνα πολύ περισσότερο χρόνο για να τους άποδειξουν ότι δέν πιστεύουν λέξη άπ' ό,τι λένε.

Albert Tourneur

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ, ΑΣΤΕΙΑ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ, ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

'Ο γιατρός τής κοινότητος πάει να ιδή για δεκάτη φορά τό Σαμουέλ Γκρός που ήταν άρρωστος και σηκώθηκε πάλι. Άφου τόν εξέτασε του λέει :

— Κίριε Γκρός, μπορείτε να εύχαριστήσετε τό Θεό. 'Εθεραπευθήκατε.

'Ο Γκρός εύχαριστεί γρήγορα-γρήγορα τό γιατρό γιατί τόν άπήλλασε από τήν άρρώστια και αρχίζει να του μιλά για άλλα πράγματα. Άλλά ό γιατρός τόν διακόπτει βγαίνοντας μιá άπόδειξι άπ' τήν τσέπη του :

Με συγχωρείτε, κίριε Γκρός, άλλα φαίνεται πως λησμονείται ότι δέν μου έκατακρίσατε τό λογαριασμό για τίς δέκα επισκέψεις που σας έκαμα.

— Δέν τό λησμονώ, γιατρέ μου, είπε ό Γκρός. Άλλά ένόησα πως κάτι μου τά φείλατε.

— Από τί σας τά φείλω :

— Από πέρσνη, διάβολε. Δέν μετάδωκα τήν άρρωστια που είχα, σε όλο τό χωριό !...

'Ο Καν συναντά τόν Μπλόουμ στο δρόμο.

— Από που έρχεται φίλε μου : έρωτά ό Καν.

— Από τό λουτρό.

— Από τό λουτρό ! Άγχως τόρα τίς τερατολογίες.

— Σού τ' άρκίζονται. Αυτό τό πρωί έκαμα μιá ψυχιατρικα δουλειά. Και καταλάβαινε καμμιά φορά... δέν έβρισκε κανείς τί κάνει από τή χάρά του.

'Ο γέρος 'Ισίδωρος Μπλόουμ πηγαίνει στο γραχείο, που ανακαίριάνε, τήν κασι τών νεκρών και τρώει να μάθη όλες τίς λεπτομέρειες και τους όρους. 'Ο υπάλληλος του έρχεται πως κλονται οι νεκροί ταχύτατα με τήν ανάπτυξη μεγάλου θερμοτήτος στον ειδικό κλίβανο.

Κίριε και γυναίκες : έρωτήθηκε ό Μπλόουμ.

— Βέβαια. Έχετε καμμιά ;

— Καί. Θέλω να σας παραδώσω τή γυναίκα μου να τήν κάψετε.

Λαιμπαρό. Ν' αναλάβη να τή μεταφέρη ένας εργολάβος κηδετών και τήν καίριε άμείωσε.

— Γιατί κίριε, θέλετε να με βάλετε σε τόσα έξοδα : Τήν έφερα ζωντανή. Θέλετε να τήν φωνάξω να τήν παραλάβετε !

Τι ακριβώς δέν είχε ή κόρη του :

'Ο Μπλόουμ ό νεόπλουτος ζητεί ένα γαμπρό για τήν κόρη του. Βρίσκει λοιπόν ένα μεστόη συνδικασιόν και του λέει :

— Κόταξε να μου βρής κανένα νέο για τήν κόρη μου. Δέν μ' ένδιαφέρει άν δέν έχη από εκείνα που έχω ή κόρη μου. Βέβαια θα ήθελα άν τής έλειπε κάτι να τό είχε αυτός. Καταλαβαίνεις λοιπόν ότι δε με νοιάζει άν δέν εινε πλούσιος. 'Η κόρη μου έχει αρκετά χρηματά. Ούτε μου χρειάζεται να εινε έξυπνος. 'Η κόρη μου εινε αρκετά έξυπνη. Και άς μ'ν εινε ωραία. 'Η κόρη μου έχει αρκετά όμορφιά. Τό μόνο που μου χρειάζεται εινε να εινε... τίμιος...

'Ο 'Αβραχάμ Μάγερ, ό Πολωνός έβραχός όταν κατεστράφη στις έμπορικέσ του δουλειές επήγε στο Παρίσι να προσπαθήση να ξαναφύσχη τήν περιουσία του. 'Η γυναίκα του που είχε μείνει στο σπίτι ματαίως έπερίμενε ειδήσεις του. Ούτε ένα γράμμα, ούτε μιá λέξη. Μήνες και μήνες έπέμεσαν χωρίς ό Μάγερ να δώση σημεία ύπαρξεως στο τρυφερό του ήμισυ. 'Η φτωγή γυναίκα όλο ένλκιγε για αυτό και δέν μπορούσε να καταλάβη σαν τι να συνέβη στον άτυχο άντρα της.

— Ω, θεέ μου, εφώνασε μιá μέρα μέσα στους λυγμούς της, άσφαλώς θα εγινε χριστιανός.

— Μά τί είν' αυτά ; τής είπε ό κουνιάδος της προσπαθώντας να παρηγορήση τήν φτωγή άπελπισμένη γυναίκα. Δέν πρέπει να πηγαίνει ό νοός σου πάντα στο χειρότερο. Μπορεί άπλώς να πνίγηκε στο Σιχουάνα !...